

Magdalena Żołędź

Rozmyta konstrukcja. Doświadczenie pojedynczego obrazu w kontekście postfotografii

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Promotor: prof. Piotr Kurka

Promotor pomocniczy: dr Michał Bugalski

Tematem rozprawy doktorskiej jest zjawisko postfotografii, któremu przyglądam się z dwóch perspektyw. Pierwszą z nich jest analiza materiałów naukowych poświęconych postfotografii. Druga dotyczy doświadczenia pojedynczego obrazu cyfrowego, którą rozwijam w oparciu o część artystyczną doktoratu. Refleksje zawarte w tekście stanowią kontynuację moich wcześniejszych badań artystycznych i teoretycznych związanych z performatywnością obrazu fotograficznego. Punktem wyjściowym dla przedstawionych rozważań był pojedynczy „print screen”, który stał się głównym „bohaterem” wideo wchodzącego w skład części artystycznej. Stanowił on również inspirację dla analizy fenomenu postfotografii z perspektywy pojedynczego pliku obrazowego, mimo iż zazwyczaj kojarzona jest z nadmiarem obrazowym.

Rozmyta konstrukcja. Doświadczenie pojedynczego obrazu w kontekście postfotografii to tekst składający się z dwóch części. W pierwszej analizuje kluczowe definicje postfotografii oraz cechy charakterystyczne praktyk artystycznych realizowanych w tym obszarze. Przyglądam się również omawianej dziedzinie w kontekście postulatów sztuki postmodernistycznej. Obok analizy teoretycznej prezentuję teksty poetyckie, które stanowią alternatywne podejście konstruowania refleksji na poruszany temat.

W części drugiej proponuję nowy sposób definiowania postfotografii oraz przedstawiam proces powstania części artystycznej pracy doktorskiej. Cele te realizuję stosując określoną metodologię badań, która jest połączeniem narzędzi wypracowanych przez posthumanizm oraz ontologię zorientowaną na przedmiot w ujęciu Grahama Harmana. Kluczowym dla tego fragmentu pracy elementem jest eksperyment myślowy polegający na potraktowaniu postfotografii jako samowystarczalnemu organizmu żywego – nie do końca zależnego od człowieka.